

18) *I. B. 4. c. Fællesudgifter ved Driften. Vederlag een Gang for alle for særligt Arbejde udenfor den egentlige Tjenestegerning. Skrivelse fra Ministeren for offentlige Arbejder:*

Ministeriet for offentlige Arbejder. København, den 19. December 1921. Journ.Nr. M. S. 10078.

Ved Forslag til Finanslov for Finansaaret 1922—23 har man under Konto § 2 A. I. B. 4. c., Fællesudgifter ved Driften, Vederlag een Gang for alle for særligt Arbejde udenfor den egentlige Tjenestegerning, søgt en Bevilling af 100 000 Kr. Dette Beløb, der efter sin Natur er kalkulatorisk, mener man dog nu under Hensyn til det stedfundne Forbrug at kunne nedsætte til 50 000 Kr.

Under Henvisning til foranstaaende samt til de af mig med det ærede Finansudvalg i Samraad førte Forhandlinger tillader jeg mig herved at anmode Udvalget om til 2den Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1922—23 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 2 A. I. B. 4. c. Fællesudgifter ved Driften. Vederlag een Gang for alle for særligt Arbejde udenfor den egentlige Tjenestegerning. Summen nedsættes med ..... 50 000 Kr.

M. N. SLEBSAGER.

E. Lunn.

Til Folketingets Finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.

19) *I. B. 4. l. Uddannelse af Personale. Udvalgets Stilling forbeholdes til 3die Behandling.*

20) *I. B. 4. i. Erstatning for Skade paa Personer. Svarskrivelse:*

Ministeriet for offentlige Arbejder. København, den 29. November 1921. Journ.Nr. M. S. 9530.

I Skrivelse af 10. d. M. har Finansudvalget udbedt sig Oplysning om, „hvorfor de af Erstatningskommissionen vedrørende Jernbaneulykken ved Vigerslev fastsatte Erstatningsbeløb ikke forinden har været forelagt Finansudvalget til Approbation“.

I denne Anledning skal man med Bemærkning, at bemeldte Erstatningskommission kun har fastsat Erstatninger under 2 000 Kr., medens alle andre Erstatninger er fastsat af nærværende Ministerium efter Indstilling af Kommissionen i Overensstemmelse med de af denne med de tilskadekomne indgaaede Forlig, herved tjenstlig udtale følgende:

Ifølge den bestaaende Praksis har man ikke anset det for nødvendigt ved de talrige større og mindre Erstatningssager, som Aaret rundt kommer til Behandling indenfor Administrationen, at indhente Udvalgets Approbation paa Udbetaling af Erstatninger een Gang for alle, bl. a. under Hensyn til, at det ved disse Sager ikke drejer sig om Understøttelser, men om Retskrav, der kan indtales ved Domstolene, samt til, at man under en modsat Ordning ikke vilde kunne afslutte Sagerne i den Tid, Finansudvalget ikke var inde, hvilket ikke alene vilde være uheldigt saavel for de tilskadekomne, men ogsaa for Staten, idet det erfaringsmæssigt bliver vanskeligere at opnaa en rimelig, forligsmæssig Ordning i Sager af denne Art, jo længere de trækker ud.

Denne Praksis, der ogsaa blev fulgt efter Jernbaneulykken ved Bramminge, har man ikke ment det ønskeligt at ændre for Vigerslev-Ulykkens Ved-